

FRA RØNDE HØJSKOLE & EFTERSKOLE

Nr. 3
Okt.
2005

Morgenkunst

ADAM & EVA

SALOME

Efterskolens morgensang tog i uge 41 udgangspunkt i skolens egen udsmykning.

I spisesalen hænger 5 keramikrelieffer, der alle illustrerer en fortælling fra det gamle eller det nye testamente.

1. Mos. 3

Kvinden så, at træet var godt at spise af og tiltrækkende at se på, og at det også var godt at få indsigt af, og hun tog af frugten og spiste. Hun gav den også til sin mand, der var hos hende, og han spiste. Da åbnedes deres øjne, og de opdagede, at de var nøgne. Derfor syede de figenblade sammen og bandt dem om livet.

Matt. 14

Men da Herodes fejrede fødselsdag, dansede Herodias' datter (Salome) for selskabet og betog Herodes, så han svor på at ville give hende, lige meget hvad hun bad ham om. Tilskyndet af sin mor siger hun: »Giv mig Johannes Døbers hoved på et fad!«

VED BRØNDEN

1. Mos. 24

»Her står jeg (Abrahams træl) ved kilden, hvor byens unge kvinder kommer ud for at hente vand. Når jeg nu siger til en pige: Ræk mig krukken, så jeg kan få noget at drikke, og hun svarer: Drik bare! Jeg vil også give dine kameler vand, så er det hende, du har bestemt til din tjener Isak. På den måde kan jeg vide, at du viser godhed mod min herre.«

Næppe havde han sagt det, før Rebekka kom gående med sin krukke på skulderen.

SAMSON

Dom. 16

Nu har du narret mig tre gange og ikke fortalt mig, hvor du har dine vældige kræfter fra.« Sådan pinte og plagede hun (Dalila) ham hver dag med sine ord, så han til sidst blev dødtræt og fortalte hende sandheden: »Der er aldrig kommet en ragekniv på mit hoved, for jeg har lige fra moders liv været en Guds nasiræer,« sagde han. »Hvis mit hår bliver skåret af, mister jeg mine kræfter og bliver svag som ethvert andet menneske.«

DAVID & BATSEBA

2. Sam. 11

Engang ved aftenstid stod David op af sin seng og gik rundt på taget af sit hus. Deroppefra fik han øje på en kvinde, der var ved at tage bad. Hun var meget smuk. David sendte bud og forhørte sig om kvinden, og han fik det svar, at det var Batseba, Eliams datter, hittitten Urias' kone. David sendte så bud efter hende. Hun kom ind til ham, og han lå med hende.

[Tillid eller mistillid]

Urineligt -

om efterskolers brug af urintest for at holde hash ude af skolen

Tillid er nøgleord i menneskeligt samvær og udvikling – også på en efterskole.

Mød dine medmennesker med tillid – vær sammen med dem

Det kan være, at en elev mistrives – og måske fornemmer du, at hun/han er med til at sprede negative vibrationer på skolen.

med til at tænde en vigtig gnist i den unges indre – **en gnist der kan være afgørende for vedkommendes fremtid!**

og lav alt muligt godt sammen med dem – og resultatet er normalt, at det udvikler både den unge og skolen.

Urintest er udtryk for noget andet og sender et fælt signal om mistillid.

Det må du så gøre noget ved. Og her er Samtalen og samværet de vigtigste redskaber. Der er ingen garanti for succes, men det er en kæmpe udfordring at stå med dette menneske „i hånden“. Hvis samværet på skolen lykkes, kan det være

Og hvad så, hvis man har en mistanke om fx hash?

Så er du nødt til at se denne mistanke som en del af den helhed, som dette unge menneske udgør – og du må fortælle hende, at hun giver dig den fornemmelse.

Måske svarer hun benægtende. Det er – indrømmet – svært at indrømme hashbesiddelse, når alle elever og forældre fra starten ved, at det vil betyde en enkeltbillet hjem – eller fx til en anden efterskole.

Er du stadig er i tvivl, er du nødt til at vurdere, om du tror, der kan komme gang i en god udvikling i det menneskes liv, mens hun/han er hos os på skolen. Du snakker – foruden med det unge menneske – selvfølgelig med forældrene undervejs i det,

som må være et forløb over en vis tid. Sammen med dem forsøger staben på skolen at animerer den unge til at sætte gang i en positiv udvikling.

Forskellige trin på en udviklingsstige

Også unge menneskers udvikling foregår på forskellige trin på hver sin „udviklingsstige“. Det er ikke nødvendigvis det vigtigste *hvor* på stigen, man er – men mere interessant er det, om den unge *vælger at forsøge*

at bevæge sig i en positiv retning. – På skolen og mellem mennesker er der plads til, at man kan glide ned igen og starte forfra, men der skal være *vilje* til at bevæge sig.

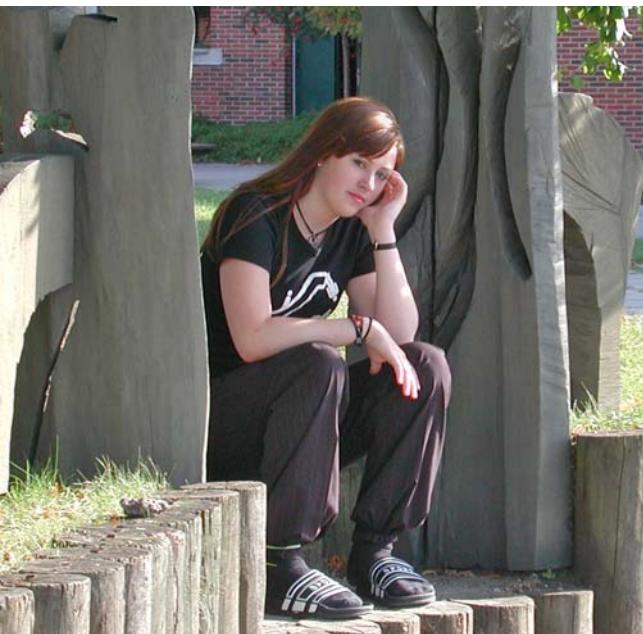
Forhåbentlig ..

.. kommer der gang i en god udvikling – men skulle det ske, at den unge vælger at holde sig selv tilbage og blive hængende hvor hun/han er, kan det ende med, at man må bortvise vedkommende. Men så er det, fordi den unge vælger en anden vej end den, der er aftalt inden skolestart – nemlig at hvert ungt menneske på skolen bruger sin tid på to ting: A) at arbejde for at blive så dygtig og så klog som muligt og B) at være den bedst tænkelige kammerat.

Svaret på mistanker om hash er ikke urintest, hvor forstanderen eller en anden går med på toiletet for at kontrollere, at en prøve udføres korrekt. Det handler om tillid, samvær og samtale – evt. konsekvenser af en helhedsbedømmelse.

*Efterskoleforstander
Vagner Sloth*

Om at sætte flow i energien

Mette Gisselbæk Petersen har været efterskolelærer i Rønde godt et år. Her fortæller Mette om sit job.

Jeg vågner søndag morgen. Efter et langt varmt bad sidder jeg med min morgenkaffe og søndagsavisen. Det er som om, jeg ikke har ro i kroppen til bare at slappe af. Jeg tror, det er tanken om, at jeg skal på arbejde om mindre end 6 timer. Det er da også fjollet, at jeg ikke bare kan vente med at tænke på det.

Overførsel af energi

Da jeg møder ind på skolen kl. 18.00 denne søndag aften, sker det igen: – Jeg kommer gående fra parkeringspladsen hen mod skolens indgang - måske en smule uoplagt, og da den første elev har passeret mig med et smil og „heej Mette“, så ved jeg lige præcis, hvorfor jeg elsker mit arbejde inklusiv vagterne søndag aften.

Det er svært at beskrive, hvordan det sker, dette skift fra at være uoplagt til at være helt

klar på at være på arbejde. Men der sker et eller andet i mødet med eleven, en form for overførsel af energi, som giver mig 100 % lyst til at være til stede.

Mødet med eleven søndag aften minder mig om, hvor meget vi mennesker påvirker hinanden, og hvor stor en indflydelse vi har på hinandens liv.

Når jeg ved, hvilken betydning jeg kan få for andres liv, bliver jeg enormt motiveret til at tage fuldt ansvar for opgaven som efterskolelærer.

Konto hos medmennesker

Jeg tror, at alle mennesker har lyst til at handle, når de ved, at deres handlinger gavner. Og måske allermost, hvis de ved, at det gavner dem selv. De fle-

ste vil gerne hjælpe og give til andre, forudsat at de får det samme betalt tilbage. Men jeg synes, det ville være ærgerligt, hvis vi gik hen og blev nogle nøjeregnende maskiner, som kun kunne give, hvis præcist det samme kom ind igen. Jeg tror ikke, vi skal være så bange for at være den, der giver mest i perioder, for ubevidst sætter vi ind på kontoen hos vores medmennesker. Det er i hvert fald den erfaring, jeg har gjort mig, og som bliver bekræftet i mit virke som efterskolelærer.

Jeg nyder at påvirke og bruge en masse energi på mine elever, når jeg kan se, at det har en positiv effekt. Ofte snakker jeg med dem om, hvilken oplagt mulighed, de har for at udfordre sig selv og tage chancer i løbet af et år på efterskole. Idet jeg viser, at jeg bakker op omkring deres valg og handlinger, samtidig med at jeg roser dem undervejs, kan jeg mærke, at jeg giver dem kraft og vilje til at tage udfordringer op. Og den respons,

som kommer tilbage til mig, når de takker for min opbakning, eller når blot jeg ser deres stolte blik, efter at de har gennemført noget, de troede var umuligt, er nok til, at jeg får lyst til at give endnu mere til andre mennesker. Det koster så lidt for mig at rose andre, men det kan have en enorm betydning for modtageren.

Energi og respons

Det motiverer mig også at vide, at jeg ikke kan undgå at være en slags rollemodel for mine elever. Som efterskolelærer er man sammen med sine elever i alle mulige sammenhænge udover undervisningen. Det er rigtig dejligt at kunne se dem i andre sammenhænge, og ligeledes at de kan se mig i andre roller end underviseren. Men det kan også være sårbart, fordi jeg ikke kan skjule for dem, når jeg har en dårlig dag. Men så er det netop, at jeg får gavn af, at jeg har sat ind på elevernes konto. De betaler nemlig tilbage i form af et skulderklap eller med en forståelse for, at

jeg ikke altid kan være helt på toppen.

Når jeg får denne positive respons, bliver jeg bekræftet i, at man får af samme skuffe, som man selv giver af. Så er det nemlig, at jeg mærker, at mine handlinger og min tilstedeværelse har påvirket og smittet. Der er sat flow i energien - den energi og respons som er så vigtig og betydningsfuld i samspillet mellem os mennesker. Vi er selv herre over, hvordan vi kaster energien videre - en frihed og et ansvar jeg mener vi bør tage alvorligt.

På vej hjem i bilen søndag aften kl. 23.04 er der stadig en energi, som kører rundt i min krop. Jeg smiler og glædes ved, at jeg har et arbejde, hvor jeg kan bruge hele mig og min energi, og at det oven i købet har en effekt i forhold til mine elever og kollegaer.

En stabel med taburetter - fuldt hus på Rønde Højskole

De kan ikke være i spisesalen. Sådan lød det et par dage før efterårets højskolestart i august. De 64 tilmeldte elever og 9 lærere var for mange til spisesalens 60 stole.

Da vi havde tænkt os om og diskuteret frem og tilbage, blev der indkøbt taburetter til spisesalen. Og for at få plads til alle elever har vi nu dækket op ved bordenderne.

De mange elever har også medført nye ændringer på højskolen. Vi har oprettet flere fag, og fordoblet flere hold. På nogle aftener er der blevet plads til at få to lærere på arbejdet.

Efter mange år med ledige pladser var det en ny fornemmelse at fortælle en interesseret kommende elev, at han var nødt til at vente til januar, hvis han vil være elev hos os.

Sådan har vi det lige nu, og det glæder vi os over. Efterskolen har været fyldt op i flere år, men for højskolen er det en usædvanlig oplevelse, der forhåbentligt varslar bedre tider for vores skole.

En af grundene til vores mange elever er, at vi har

et godt bagland. Tidligere elever og venner af skolen er gode til at fortælle om os. Det mærker vi, når eleverne kommer og fortæller, at de er her, fordi en søster, en moster, en gammel kæreste eller en anden har fortalt om Rønde Højskole. Tak for det – og vi håber, det fortsætter, for vi har brug for det også i fremtiden.

Til vore tidligere elever vil vi derfor gerne sige: Tak for jeres indsats, og vi håber I vil blive ved med at fortælle historien videre.

En anden af grundene til succesen er, at vore elever i stigen grad har et mål med deres højskoleophold. De har meget bevidst valgt en af vore faglinjer for at blive afklarede, og for at forberede sig på at studere. Derfor er højskolens nye fag, studieliv, som ventet blevet en stor succes. Vi er et kvalificeret skridt på vejen mod drømmeuddannelsen.

Kunsten for os er at lave den klassiske højskole midt i al den målrettede faglighed. Vi ønsker at vore elever, når de forlader højskolen, vil opleve, at de har fået mere end det, de kom ef-

ter. Som en elev udtrykte det ved afslutningsfesten: *Jeg kom for at få points og forberedelse til min uddannelse – for at få hjælp til at komme ind på universitetet. Og nu hvor vi slutter ved jeg, at*

vi fik 100 gange mere, end vi regnede med.

At det lykkes for tiden, vidner en stak taburetter i spisesalen om.

Ole Kamp

[Myzejen fortæller om sin undervisning]

Udenlandske elevers undervisning

Præsentation af højskolens udenlandske elevers undervisning ved Myzejene Nova Johansen.

En dag ringede telefonen. Ole Kamp spurgte, „Myzi, kan du hjælpe os med vore udlændinge. De har dansk nu, men deres danske lærer er ikke her i dag, kan de komme hjem til dig, og du kan snakke lidt med dem.“

„Ja“, kom det instinktivt, men indeni sagde jeg nej. Jeg var syg, lå i sengen med ondt i ryggen. På det tidspunkt var jeg lærer hos „Dansk Røde Kors“ center i Randers. Det instinkt og den måde at være lærer på var stærkere end mine smerter. Grundet min albanske baggrund var jeg allerede blevet en slags „reservemor“ for højskolens albanske elever. Men – jeg

havde sagt ja til at hjælpe de udenlandske elever, og det blev begyndelsen til, at jeg startede som timelærer med nogle få timer om ugen i danskundervisning.

Fra august i år er jeg så blevet ansat i et såkaldt „fleksjob“, hvorved eleverne nu kan få op til 10 lektioner om ugen i dansk.

Jeg har i Albanien været lærer hele mit voksenliv og underviste især i engelsk, men at undervise i dansk er noget af en udfordring. Det er et job, som jeg synes er spændende, og det er naturligvis helt specielt for mig, da jeg ikke er uddannet i Danmark men i Albanien, men undervisningen er som en drøm for mig.

Der er naturligvis nogle danskere, som er skeptiske, når jeg fortæller, at jeg underviser i dansk. De

tænker måske:

Er der ikke danske lærere der? Men nu er det mig, sammen med Helle Hallberg, som har jobbet som danskundervisere, og med min erfaring som engelsklærer, gør jeg meget ud af, at vore udenlandske elever lærer at kommunikere med deres danske kammerater og i det hele taget lærer om vestligt demokrati og kultur.

Selv om mange af vores udenlandske elever ikke vil få brug for det danske sprog efter de er vendt tilbage til deres hjemland, holder jeg fast på princippet, at et sprog kan hjælpe eleven. Det kan hjælpe med at fastholde indlæringen på samme måde, som de danske elever også skal forberede sig til nogle af deres fag. Det giver dem selv-

tillid at lære et andet sprog, som er svært. Det er også sjovt at tale og udtale det danske sprog.

Hvad kan jeg ellers give eleverne? Jo, mange af eleverne kommer fra de tidligere østeuropæiske lande og andre økonomisk fattigere lande. Jeg kender deres baggrund, jeg ved, hvad

de føler ved at komme til et land med en helt anden levestandard, kultur og andre traditioner. Jeg kan nok bedre end en dansker sætte mig ind i deres situation og følelser. Jeg kan dermed være med til at give dem et bedre og tryggere ophold på vores højskole.

Orlov

Det tårnhøje helvede

Jeg er sikker på, at mange kender fornemmelsen af at lægge endnu en vigtig bog fra sig, hen i bunken med bøger, hvorpå der står: „Vanvittigt vigtig bog. Skal læses hurtigt!“ Herefter får bogen lov til at ligge i stabelen

Poul og hans kære hund

og samle støv, indtil den bliver dækket af den næste bog, der lægges oven i stakken. Se, sådan en fornemmelse har undertegnede permanent gået rundt med i flere år og stakken med vigtige bøger er støt vokset til noget nær et bjerg, som man skulle liste sig rundt om, for ikke at starte en lavine. Men se nu! Nu er bunken væk, ja selv de dybe aftryk i tæppet er ved at fortone sig. Hver morgen tager jeg mig i at knibe mig i armen, når jeg kommer op på kontoret, men det er ingen drøm. Bøgerne står nu læste og katalogiserede på boghylden og indholdet er forsvarligt puttet ind der, hvor det burde være: I mit hoved. Arme elever, de går en hård tid i møde, når indholdet skal ud igen og hældes ind i deres hoveder.

Hvem – hvad – hvorledes

Jeg har haft det privilegium at have studieorlov i foråret 2005, og det er grunden til ovenstående lovsang. Det siger sig selv, at sådan en frihed og mulighed satte en masse tan-

ker i gang. Hvad skal jeg lave i al den tid? Hvordan skal jeg strukturere tiden? Hvor går jeg hen og fylder på? Hovsa, er der allerede gået en måned, jeg er jo lige stået op?

Da støvet efter tankevirksomheden var drevet bort, havde jeg imidlertid en struktur på orloven, som jeg var meget tilfreds med. Formiddagen godt og vel blev brugt på boglige sysler; derefter var det tid til den kreative del: forfattervirksomheden. Sidst på eftermiddagen var det tid til familien og deltagelse i dens aktiviteter og endelig om aftenen har jeg kastet mig over fjernsynet. Udefra må det have set dødkedeligt ud, men set med mine øjne kunne det ikke være mere spændende.

Udover nævnte bogstak, der blev tygget igennem fulgte jeg to fag på Århus Universitet: *Nationer og nationalisme i Europa efter 2. verdenskrig* og *Brug og misbrug af historien*. Det var to fag, der hver for sig var enormt relevante i min daglige undervisning i kultur og historie og international politik, men der-

udover var det relevant og voldsomt spændende, når det handler om at blive klogere på den verden og de aktuelle problemstillinger, skolen er skole i.

Brug og misbrug

Var statsministerens udsagn om danskernes svigt under 2. verdenskrig brug eller misbrug af historien? Kan man i bagklogskabens lys tillade sig at fælde sådan en dom? Uden at gå i detaljer kan jeg røbe at nogle historikere mener det ene, an-

dre det andet, men det vigtige for mig i denne sammenhæng var at få lov til at fordybe mig i problemstillingen og at opleve at et fag som historie absolut er samfundsrelevant. Den diskussion der fulgte statsministerens udsagn fortæller nemlig noget om vores måde at opfatte os selv på, vores holdning til fælles værdier. Har vi i grunden fælles værdier som danskere og kan vi bruge historien som vores fælles grundlag, når vi skal diskutere værdier.

Nationalisme i Europa

Det andet fag om nationalisme i Europa fokuserede på den yderste politiske højrefløj's fremgang i spørgsmålet om indvandring, og her kunne jeg holde alenlange forelæsninger, for det var meget spændende og relevant. Ganske kort kan man

overveje det forhold, at terrorismen er mere udbredt i de lande, hvor man ikke har haft en offentlig debat for og imod indvandring, hvorimod terrorisme i et land som Danmark gudskelov endnu ikke har slået til, selvom det formodentlig kommer. Skyldes dette, at vi har haft en offentlig debat lige siden halvfjerdserne om indvandring? En debat, der til tider har været skinger og fremmedfjendsk, javel ja, men har debatten trods alt ikke skabt et offentligt rum, hvor vi har kunnet forholde os til indvandrere? Og derved fungeret som en slags „ventil“ for indvandrernes og danskernes fordomme overfor hinanden. Jeg ved det ikke, men det er dog værd at overveje.

Ekskursioner

Der er dog også blevet tid til lettere studier. Jeg deltog således i en fortællerkursus på Løgum Kloster om de bibelske fortællinger og jeg siger jer, at maden var god! Det førte uheldigvis til, at vi faldt i en let slum-

Nye adresser

mer under de første fortællere efter frokosten, men på den måde, blev kurset blot mere realistisk. Vi fortællere må ofte tale meget højt for at overdøve tilhørernes inspirerede og højlydte vejrtrækning, når de i selvforglemmelse, ja faktisk total forglemmelse, lytter til fortælleren. Det kaldes også snorken. Efter kurset i Løgum Kloster, fik jeg blod på tanden for at opleve endnu mere eksotiske himmelstrøg og satte derfor kursen mod London, hvilket viste sig at være billigere at rejse til end København. Ja, verden er mærkelig. Jeg havde tre hektiske dage i London, hvor jeg okse-
de rundt og besøgte museer, moskeer, kirker og andet godt.

Tant og fjas

Ind imellem brugte jeg tid på selv at skrive. Jeg fik skrevet det meste af en lang novelle i min mini-serie om Danmarks kirkehistorie for konfirmander. Jeg har tidligere fået udgivet bogen om vikingetiden, nu var det så middelalderens tur. Bogen forventes at udkomme til novem-

ber.

Og sidst men ikke mindst: Jeg har set fjernsyn til den helt store guldmedalje. Jeg har ganske simpelt ikke været til at rive væk fra skærmen, uanset, hvad der blev sendt. Normalt bruger jeg aftener til forberedelse, og nu var lejligheden der. Målet var at kunne snakke med om alle de kendte. Det er nemlig frygtelig beskæmmende ikke at vide hvem Pit Bratt er, ikke at kunne nynne med på Safri Duo, der synger så fortræffeligt. Nu kan de bare komme an alle sammen og få ren besked.

Alt i alt har det været nogle pragtfulde inspirerende og givtige måneder, der dels har givet et fagligt spark fremad og opad, dels har været en stor personlig tilfredsstillelse. Jeg må på det varmeste anbefale en orlov.

Poul Abildgaard

2001

Anna Bjørnlund Fuglsang,
Trindelvej 14, 9990 Skagen
Marie Petersen,
Løndalvej 6, Vinding, 8654 Bryrup
Line Moestrup,
Nakskovvej 64, 1., 2500 Valby
Jens Nowack,
Wilstresgade 22, st., 8000 Århus C

2002

Maria Birch Nielsen,
Danmarksgade 3D, 7100 Vejle
Pernille Bruun Jensen,
Schacksgade 30, 1.tv, 5000 Odense C

2003

Anne Bonnerup Sørensen,
Lunavej 18, 8963 Auning
Nana Song Anker Petersen,
Vikærsvej 17A st.tv, 8240 Risskov
Maren Brøndberg Krag-Thomsen,
Langelandsgade 214, 2.tv, 8200 Århus V

2004

Dorthe Vestergård Grejsen,
Uranusvej 6, 6600 Vejen
Lisbeth R. Vestergaard,
Rektorparken 1, vær. 622,
2450 København SV
Bodil Wiegmann,
Rønnebærparken 62, 4000 Roskilde
Ann Marie Christoffersen,
Skernvej 1, 3., 8000 Århus C
Kathrine Huus,
Fuglsangs Alle 49C, 8210 Århus V
Adam Rasmussen,
Rosenhaven 18, 4050 Skibby
Maria Mikkelsen,
Frederiksberg Alle 59 st.th, 1820
Frederiksberg C
Signe Toft,
Thorvaldsensgade 1, 1.tv, 8000 Århus C

Annemarie Helbech Pedersen,
Kantorvænget 11, 1, 8240 Risskov
Anne Mette S. Nielsen,
Skt. Pauls Gade 4, 1., 8000 Århus C
Maiken Bang Hansen,
Højvangshaven 35, 1.tv, 6700 Esbjerg

2005

Berit Mikkelsen, Stormgade 10,
Kølkær, 7400 Herning
Mary Anna Schnoor,
Nørreborggade 6, 8722 Hedensted
Sutharsini Thiruchelvam,
Indre Ringvej 19, 2.mf, 7000 Fredericia
Trine Langballe Nielsen,
Harald Jensens Plads 15, 4.th, 8000 Århus C
Anne Kunckel,
Skovløkken 17, Tarup, 5210 Odense NV
Karina Hansen,
Mælkevejen 1C, 1., 9520 Skørping
Lene Hultberg,
Snogebæksvej 41, 8210 Århus V
Cathrine Bell,
Skovvejen 9, 4.th, 8000 Århus C
Line Vagner Hansen,
Nordre Ringgade 104 2.th, 8200 Århus N

Tanja Todberg,
H.C.Ørstedc Vej 59A st.th,
1879 Frederiksberg C
Tatjana Thybo,
Holme Møllevej 15, 1.th, 8260 Viby J
Randi Hald Melsen,
Skejbyparken 6 3. 8200 Århus N
Thøger Møller,
Snogebæksvej 21, st. 8210 Århus V
Chris Andersen,
Bedersvej 101, 8320 Mårslet
Pia Demant,
Primulavej 53, st.tv, 5000 Odense C
Maria Bruunsgaard Krogshede,
Skejbyparken 2, 1. 8200 Århus N
Troels Rønn Kjær,
Bronzealdervænget 16, kl. Hasle,
8210 Århus V
Jean P. Strandlod,
Søhustofte 91 st. , Søhus,
5270 Odense N
Mirjam Røgeskov Petersen,
Vesterbrogade 105A, 1.
1620 København V
Martin Bork Jepsen,
Møllegade 22 , 1., 8600 Silkeborg

Forsidebilledet er fra august - fra introugen:

Fyldt højskole.

Et citat:

„En af grundene til vores mange elever er, at vi har et godt bagland. Tidligere elever og venner af skolen er gode til at fortælle om os. Det mærker vi, når eleverne kommer og fortæller, at de er her, fordi en søster, en moster, en gammel kæreste eller en anden har fortalt om Rønde Højskole. Tak for det – og vi håber, det fortsætter, for vi har brug for det også i fremtiden.

Til vore tidligere elever vil vi derfor gerne sige: Tak for jeres indsats, og vi håber I vil blive ved med at fortælle historien videre.“
(læs mere på side 8 i bladet)

Fra Rønde Høj- og Efterskole

Udgives af Rønde Høj- og Efterskoles
Elevforening.
Skolevej 2, 8410 Rønde

Elevforeningens bestyrelse

Lene Gamborg Andersen	2533 0909
Søren Woller Møller	8642 8643
Kresten Knudsen	2083 2864
Kim Bredahl	2947 2269
Kristine Melchiorson	8618 7447
Maiken Damgaard Petersen	6022 3658
Olav Pedersen	7545 1724

50 kr's-klubben: Giro 6 40 67 18

Fond der yder økonomisk støtte til elever på Rønde Høj- og Efterskole med behov derfor.

Adresseændring bedes rettet til det lokale postkontor, hvorefter den bringes i bladet.

Kontingentet er 80 kr årligt eller 5 år for 300 kr - skal betales inden d. 1. april til: Rønde Høj- og Efterskoles Elevforening, Skolevej 2, 8410 Rønde, Giro 6 40 67 18.

Elevbladet udkommer ca. den 15. i følgende måneder: marts, juni, oktober og december.

Meddelelser til bladet må være redaktionen i hænde senest den 15. i den foregående måned.

Redaktion

Inge Thomsen	} 8637 2430 thomsen2@mail.dk
Arne Thomsen	
Poul Abildgaard	

Layout & fotos Inge og Arne Thomsen

Trykt på ikke klor bleget, svanemærket papir på Kolind Bogtrykkeri I/S.

RØNDE HØJSKOLE & EFTERSKOLE

Aktuelt:

Rønne Efterskole havde blokuge i uge 41.

To klasser arbejdede med billeder.

To klasser havde en uge med fokus på sundhed, madkemi og naturfag.